

2 e trett Joh 4:5-26

Katarinakapellet i Rom 20070114

Mitt på dagen, när dagen var som hetast, kom Jesus på sin vandring till Jakobs källa i Sykar, där satte han sig ner.

Det finns mycket att hämta ur Jakobs källa.

Jakob finns med i Jesu släkregister.

Gud hade gett Jakob en plats i frälsningshistorien när Herren bl a uppenbarade sig för honom i en dröm i Betel och Herren säger till honom ”*Jag är HERREN, Abrahams, din faders, Gud och Isaks Gud. Det land där du ligger skall jag giva åt dig och din säd. Och din säd skall bliva såsom stoftet på jorden, och du skall utbreda dig åt väster och öster och norr och söder, och alla släkter på jorden skola varda välsignade i dig och i din säd.* ” 1 Mos 28:13-14

Det är ett löftesord om Jesu ankomst och den mission som skulle ske i Jesu namn, där Jesu välsignelser inte bara riktar sig till judar utan till alla folk.

Så kom hon, den samariska kvinnan, trots dagens hetta för att hämta vatten.

Varför kom hon?

Kom hon på en tidpunkt då hon inte skulle riskera att träffa någon annan eller var det Gud själv som kallade henne?

Texten låter oss förstå att hon hade ett trassligt liv, men också att Gud gav henne sitt livs enda chans att få ett nytt liv.

Jesus börjar sitt samtal med denna kvinna genom att be henne: ”*Ge mig något att dricka.*” Samariskan sade: ”*Hur kan du, som är jude, be mig om vatten? Jag är ju en samarisk kvinna.*” (Judarna vill inte ha något med samarierna att göra.)

Med detta markerar Jesus alla människors lika värde, för honom finns inga etniska gränser, liksom det inte hellre spelar någon roll om man föds till man eller kvinna, rik eller fattig. Hos Jesus är det öppet för alla människor. Så är det också med Jesu familj här på jorden, när människor döps in i Herrens gemenskap, så är det öppet för alla.. Aposteln skriver: *Alla är ni nämligen genom tron Guds söner, i Kristus Jesus. Är ni döpta in i Kristus har ni också iklätt er Kristus. Nu är ingen längre jude eller grek, slav eller fri, man eller kvinna. Alla är ni ett i Kristus Jesus.*

Gal 3:26-28

Jesus svarade henne: ”*Om du visste vad Gud har att ge och vem det är som säger till dig: Ge mig något att dricka, då skulle du ha bitt honom, och han skulle ha gett dig levande vatten.*”

Jesus vill nu visa denna kvinna på den gåva som Gud vill ge henne, så att hon jublande skall få ösa vatten ur räddningens källor. Jes 12:3

I ett annat sammanhang säger Jesus: *Är någon törstig, så kom till mig och drick. Den som tror på mig, ur hans inre skall flyta strömmar av levande vatten.* Joh 7:27-38

Nu erbjuder Jesus detta levande vatten.

Men kvinnan förstår inte vad Jesus säger. Brunnen är ju djup och Jesus har inget att ta upp vattnet med.

Så Jesus får förklara för henne: ”*Den som dricker av det här vattnet blir törstig igen. Men den som dricker av det vatten jag ger honom blir aldrig mer törstig. Det vatten jag ger blir en källa i honom, med ett flöde som ger evigt liv.*”

Dagens episteltext talar också om detta levande vatten: *Och Anden och bruden säger: ”Kom!” Och den som hör det skall säga: ”Kom!” Och den som törstar skall komma. Och den som vill skall fritt få dricka av livets vatten.* Upp 22:17

Kvinnan sade till honom: "Herre, ge mig det vattnet, så att jag aldrig blir törstig och behöver gå hit efter vatten."

Nu hade det fötts en längtan efter det vatten som släcker all världens törst.

Vi ser av Jesu självavård till den längtande kvinnan hur han för henne stycke efter stycke fram på livets väg. Därför säger Jesus: *"Gå och hämta din man."*

Hon hade nu möjligheten att bekänna hur hon hade det ställt i sitt liv. Men hon svarade: *"Jag har ingen man."*

Jesus skulle nu ha kunnat avbryta samtalet och anklaga henne för att vara en lögnare, men vi ser hur angelägen Jesus är om en enda syndares frälsning, så Jesus tolkar hennes svar att där ändå fanns en liten halt av sanning:

"Du har rätt när du säger att du inte har någon man. Fem män har du haft, och den du nu har är inte din man. Där talade du sanning."

I en del kyrkor finns treenighetssymbolen målad i koret med det allseende ögat. Det säger oss att Gud vet allt om oss. Inget kan döljas i våra liv för Gud, vare sig det gäller vad vi sagt, vad vi gjort eller vad vi tänkt. Våra liv är inför Gud som en uppslagen bok.

När kvinnan upplever sig totalt avslöjad säger hon: *"Herre, jag ser att du är en profet."*

Men i samma ögonblick försöker hon att slingra sig, komma undan sitt livs avgörande genom att försöka inleda en diskussion om var man ska tillbe Gud, på berget Gerassim eller i Jerusalem.

Diskussioner är alltid själafiendens trick för att en människa ska undgå att bli ett Guds barn. Så var det redan i paradiset, när själafienden inledde en diskussion med Eva, när han vränger orden hit och dit tills dess att Eva är alldeles förvirrad. I

kyrkohistorien har det varit likadant, ibland har diskussioner kring trosfrågor som inte egentligen varit av saliggörande betydelse lett till splittringar bland Guds folk. Splittring blev det bland de kristna i korint, där en del höll sig till Apollos, andra till Kefas, och åter andra till Paulus. Förskräckt inför detta säger Paulus att inte hade han blivit korsfäst för dem och han manar dem att hålla sig till den enda grund som håller att bygga sitt liv på, grunden Jesus Kristus. Visst är det likadant i dag att vi har en benägenhet att låta splittringens ande härska bland oss, så att vi ser fel och brister i varandra. Men Gud är en fridens Gud som vill enhet bland Guds folk. På den helige Franciskus och den heliga Birgittas tid fanns stor anledning till kritik mot kyrkan, det fanns de som verkade för splittring, men båda dessa kämpade för kyrkans enhet i innerlig bön.

Låt oss gå tillbaka till kvinnan som ville diskutera om platsen för en sann tillbedjan. Lugnt förklarar Jesus att *alla sanna gudstillbedjare skall tillbe Fadern i ande och sanning. Ty så vill Fadern att man skall tillbe honom. Gud är ande, och de som tillber honom måste tillbe i ande och sanning."*

Kvinnan sade: *"Jag vet att Messias kommer"* (alltså den Smorde) *"och när han kommer skall han låta oss veta allt."*

Jesus sade till henne: *"Det är jag, den som talar till dig."*

Jesus säger: Ego eimi, Jag är, det hemlighetsfulla Gudsnamnet som Gud lämnade till Mose vid den brinnande busken.

Jesus hävdar gång på gång att han själv är Gud som *"jag är"*.

När Jesus bl a fångslad står inför översteprästen får han frågan:

"Är du Messias, den Välsignades son?" Jesus svarade: Ego eimi "Det är jag, och ni skall få se Människosonen sitta på Maktens högra sida och komma bland himlens moln."

Översteprästen reagerade omedelbart på Jesu gudomliga

anspråk. *Då slet översteprästen sönder sina kläder och sade: "Vad skall vi nu med vittnen till? Ni har hört hädelsen. Vad anser ni?" Alla fann att han förtjänade döden.* Mark 14:62-64
In i slutet gör Jesus anspråket på att vara den utlovade Messias, Gud själv som kommit till vår jord, som hela världens frälsare.

Steg för steg för Jesus denna kvinna fram till en levande tro. Befriad från all synd och skam vittnar hon för andra om Jesus. De får själva komma och lyssna till Jesus och ta emot befrielsens evangelium. Så blev det väckelse i Sykar. I dag inbjuder Jesus till oss en andlig förnyelse vid livets källa. Guds källa har vatten tillfyllest, för oss var och en. Du får komma till nådens källa idag, då du får gå fram till nattvardsbordet och höra att Jesu kropp är utgiven för dig, att Kristi blod är utgjutet för dig, för alla dina synder. Där vid nattvardsbordet får du ta emot panten på att du är ett Guds älskade barn. Där får du ta emot kraften till att vara ett Guds vittne. Livets vatten flödar fram, som förmår att släcka all vår andliga törst. Låt oss bekänna att vi vill dela den samaritiska kvinnans tro på vår Herre när vi bekänner: